Sinds het derde studiejaar aan de Kunstacademie in Maastricht experimenteer ik met analoge fotografie. (in 2018 ben ik afgestudeerd)

Diverse camera's, objectieven en films passeerden de revue. Noemenswaardig is het punt waarop ik ging experimenteren met het maken van contactafdrukken op gipsplaten.

In eerste instantie plakte ik uitvergrote, met inkjet printer afgedrukte positieven en negatieven op pas gegoten gipsplaten om te onderzoeken hoe de korrel van de film, de inkt en de textuur van de gipsplaat ten opzichte van elkaar werkten.

Een 'doorbraak' hierin vond plaatst tijdens een project dat uiteindelijk naar het werk 'THE SUN & THE SEA' heeft geleid.

Gedurende de uitvoering van dit project maakte ik opnames met een Lomokino camera (kleinbeeldfilm). Deze camera doet denken aan een oude filmcamera met een zwengel aan de zijkant. Met de Lomokino maakte ik opnames van de zee, terwijl ik op het strand stond maakte ik opnames van de golven. Op een gegeven moment maakte ik opnames in hetzelfde ritme als de golven.

Mijn ervaring op dat moment laat zich het best omschrijven als het wegvallen van de verhouding tussen 'zender en ontvanger', als het vervallen / vervagen / verdampen (?) van functie
Als wanneer twee spiegels tegenover elkaar staan.

Diezelfde ‘balans’ zocht ik in de afstemming van druktechniek naar de drager. Op een gegeven moment maakte ik mijn gips aan met zoutwater (verzadigd met keukenzout). In verschillende droogstadia heb ik met een kwast chemicaliën die gebruikt worden voor cyanotypie op de (nog (deels) natte) gipsplaten aangebracht.

Met een positief heb ik de platen met verschillende tijden belicht. Tijdens het droogproces reageerden de chemicaliën met het zout en groeiden er kristallen op het oppervlak waardoor de afbeelding (van de zee) onherkenbaar werd.

(formaat v/d plaat: ca. 30 x 21 x 1 cm)

Voor 168H verwonderde ik me over de vraag of deze balans ook te bewerkstelligen is wanneer het voor mij het vertrouwde experimenteren met fysieke materiaal wegvalt.

Het maken van een digitale video van boomtoppen leek me hiervoor een geschikt uitgangspunt.

Om dit onderzoek in te luiden besloot ik testopnames te maken met div. sluitertijden, diafragma's en hogere / lagere lichtgevoeligheden.

Ik besloot in monochroom te filmen met twee soortgelijke camera's en gelijke objectieven waarbij ik één camera zou ombouwen zodat deze infraroodlicht omzet naar zichtbaar licht. Dit om de verhouding tussen positief / negatief (donker / licht) ten opzichte van de 'vormeloze massa' (de boomtoppen net als de zee; controle door de camera ten opzichte van 'chaos') te onderzoeken.

De fascinatie voor deze 'vormeloze massa' komt voort uit een ervaring die ik heb opgedaan tijdens mijn afstudeerstage van de opleiding tot goudsmid. Tijdens deze stage kreeg ik de opdracht om voor een klant een nieuw sieraad te maken van de ringen van zijn overleden ouders.

Terwijl ik de ringen smolt om ze tot plaatmateriaal te gieten schoot mij de vraag te binnen 'of de klant zou merken wanneer ik ander goud dan dat van de ringen van zijn overleden ouders zou gebruiken'.

Door het te binnen schieten van deze vraag ben ik geboeid geraakt door de verhouding tussen - taal - geheugen - materiaal en transformatie (in het geval van de anekdote de transformatie van het vloeibare metaal en de bewerkelijkheid van dit materiaal door middel van het 'goudsmeden' en daarbij komende symbolische waarde / 'functie' die de inmiddels vloeibare trouwringen vervulden).

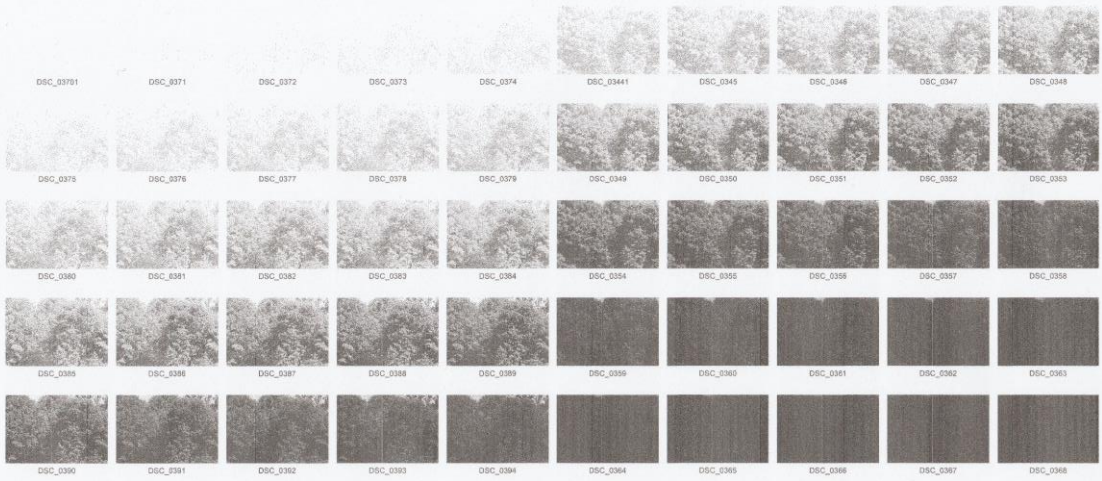

V1
2-7-2019 16:30
L - f5.6 R - f16
ISO 3200 1/60 - 1/16000

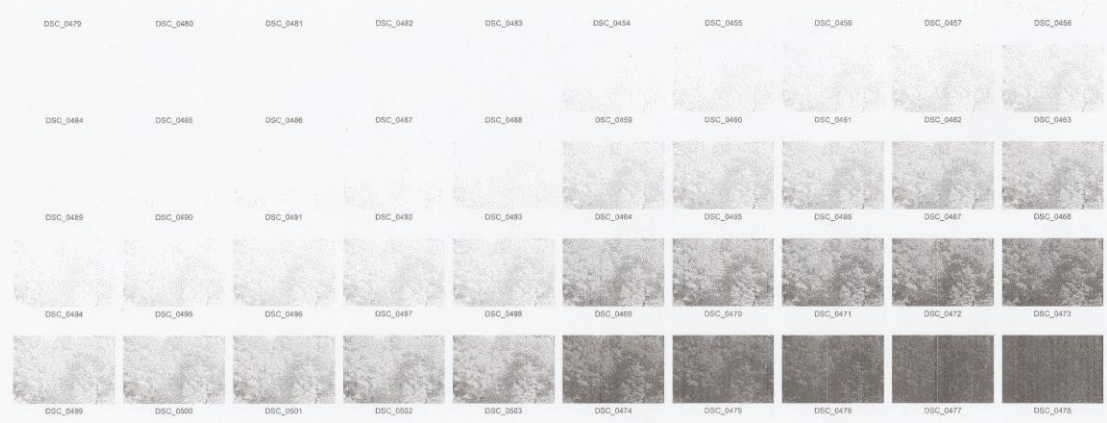

S1 (ir)
2-7-2019 16:30
L - f5.6 R - f16
ISO 3200 1/60 - 1/16000

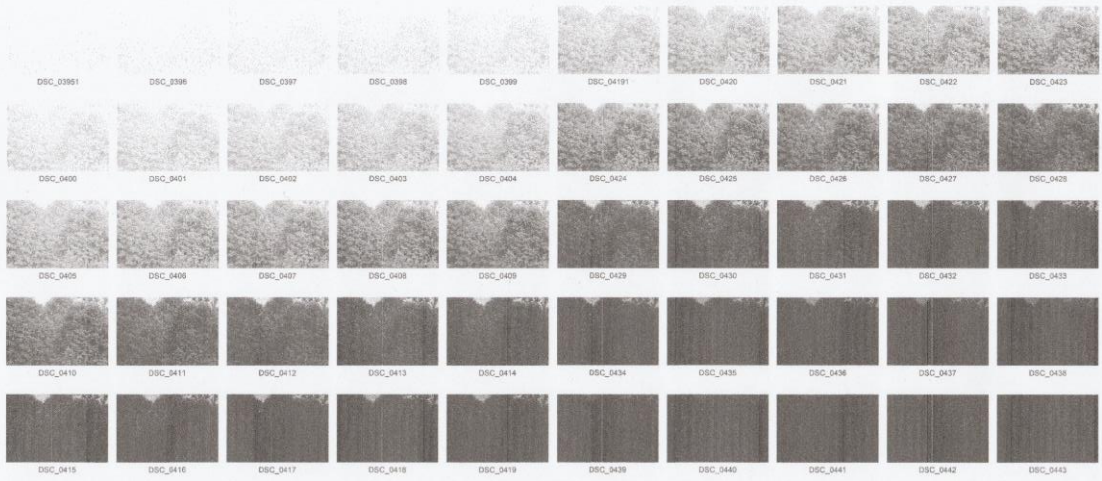

V1
2-7-2019 19:30
L - f5.6 R - f16
ISO 3200 1/60 - 1/16000

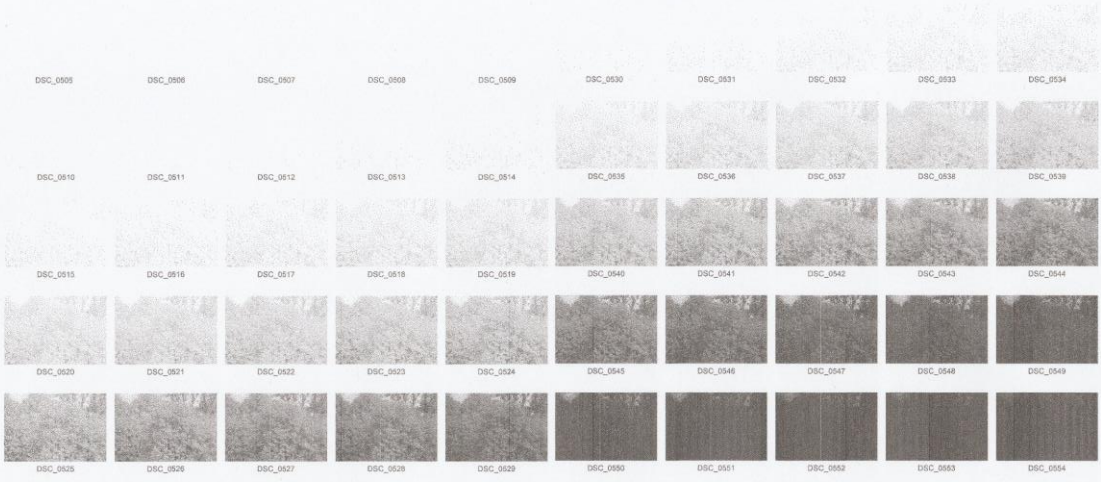

S1 (ir)
2-7-2019 19:30
L - f5.6 R - f16
ISO 3200 1/60 - 1/16000

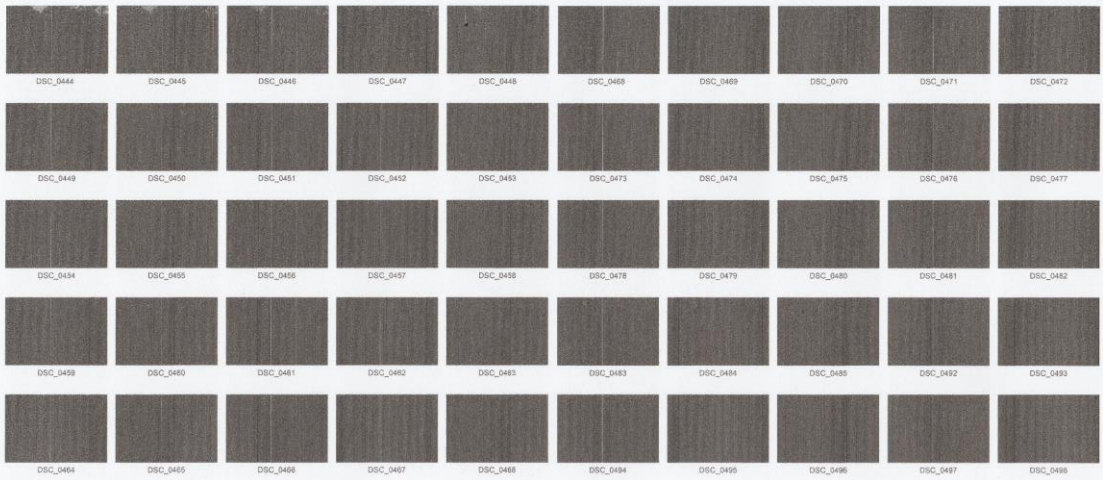

V1
2-7-2019 22:30
L - f5.6 R - f16
ISO 3200 1/60 - 1/16000

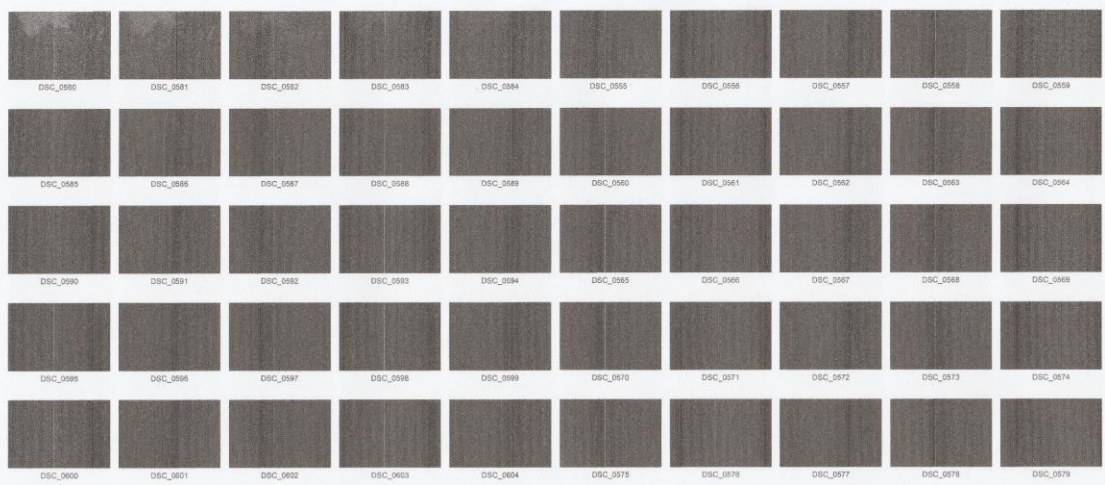

S1 (ir)
2-7-2019 22:30
L - f5.6 R - f16
ISO 3200 1/60 - 1/16000

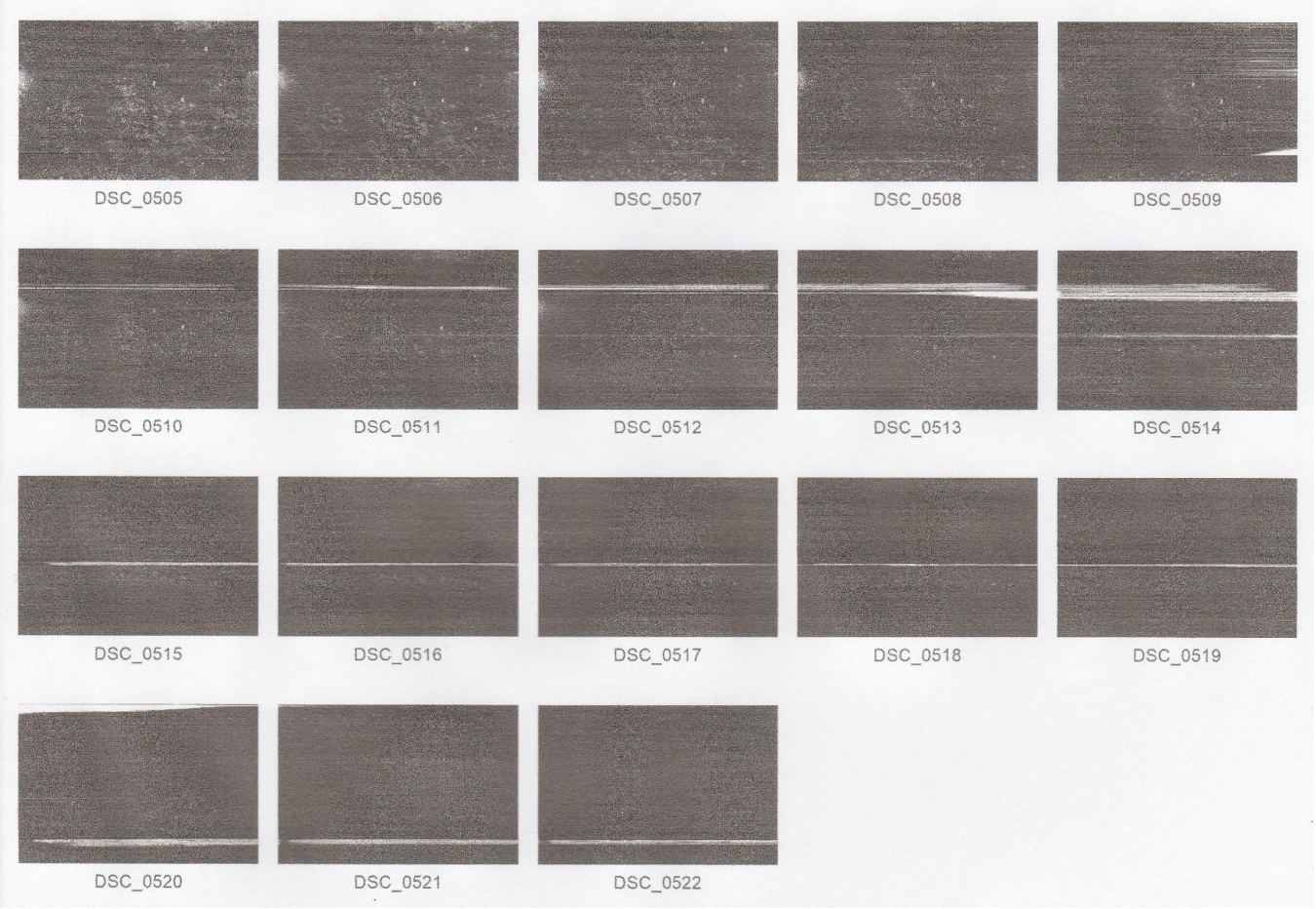

Gedurende het proces maakte ik gebruik van een LED beeldscherm om de testopnames terug te kijken. Al spelend met een van de camera's gebeurde er een hoop in de reflectie van het beeldscherm.

Zo reflecteerde het scherm zonlicht wat door de gaatjes van het rolluik naar binnen viel,

Zo knipperde m'n bureaulamp (ook een LED lamp) in het beeldscherm en kon de camera (bij div. instellingen) één of meerdere stroken van het scherm niet registreren.

Hierdoor besloot ik met een ander objectief 'in het scherm te duiken' terwijl de filmpjes afspeelden

https://vimeo.com/346530168

*'JEAN GEBSER (1905-1973) was a German poet, philosopher, and phenemonologist of consciousness. He is best known for his magisteral opus, The Ever-Present Origin (Ursprung und Gegenwart, 1949/1953), in which he articulates the structures and mutations of consciousness underpinning the pivotal shifts in human civilisation. Gebser's key insight was that as counsciousness mutates toward its innate integrality, it drastically restructures human onotology and with it civilisation as a whole. Five hundred years before Christ, the fundamental mode of reality-perception mutated from mythos to logos through the agency of figures such as Socrates, Siddhartha and Lau Tzu, we are on the cusp of a new mutation, presaged by figures such as Rainer Maria Rilke, who in Gebser's view passed through 'things' into the transparent lucidity 'behind' things, thus breaking through a new, aperspectival perception of reality.' **

*'The emphasis on diaphany (transparency) arises for Gebser from the perception that nature of origin (Ursprung) is neither a primordial light nor a primordial darkness but a Diaphainon - that which 'renders darkness as well as brightness transparent or diaphanous'. **

*'The word diaphany is based on the Greek verb phainomai, ('to appear, shine'). Whereas phenomenology is the study of pure appearances as they manifest consciousness, diaphany is concerned with that which appears or shines through phenomena (dia, 'through' , + phainomai). Gebser refers to it variously as the Durchscheinende (the 'shining-through'), as durchsichtich ('transparent', 'see-trough', 'invisible') and hindurchscheint (transluminated). Rather than delineating a 'world-view' (Weltanschauung) diaphany is, more specifically, a 'view through the world' (Welt-durch-anschauung).**

*'There had been no rapture to observe', remarks Gebser. 'I was not swept away into the irrational. There was no loss of consciousness of the world. Instead, there was the overcoming of the mental-rational: there was an arational transparency and with it that intensity of consciousness that had integrated both the irrational and the rational in such a manner that both were respectively available, without the possibility of being overwhelmed by them, for their bearers, the vital and the psychic, submit to the spiritual.' **

*

Rendering Darkness and Light Present

Jean Gebser and the Principle of Diaphany

Aaron Cheak

http://www.aaroncheak.com/darkness-and-light